

Oamenii prin cuvintele lui Mușatescu

Omenirea s-a schimbat mult în ultima vreme. Oamenii nu mai sunt ce au fost. *Unii trăiesc gratis, alții degeaba*. Când mergi pe strada, nu îi mai vezi pe toți zâmbind și în fiecare zi de primăvara când vin rândunelele, pesimiștii fredonează „vezi rândunelele se duc”.

Fericirea acestora o mai găsești doar în casele lor, unde sunt împreună cu familia și în unele cazuri nici acolo. Mulți dintre ei se lauda cu reușitele lor care câteodata nici nu există; întradevăr *e frumos să fii bun, dar trebuie să fii și bun la ceva*.

Îi vezi pe oameni cum stau în unele momente, nefăcând nimic și vaitându-se că se plictisesc și ca n-au ce face, dar ar trebui să știe ca *plictiseala lungește ziua și scurtează viața*.

Sunt oamenii și oamenii. Oameni modești care se gândesc mai mult la alții și oamenii care nu cred ca s-au gândit o singură dată măcar la *câte mâini au făcut pâinea, pe care, cu una singură o duc la gură*. Acești oameni ar trebui ca în ziua victoriei, să nu uite sa-și amintească și de înfrângerile anterioare.

Te bucură când îi vezi pe unii dăruind și neașteptând nimic la schimb, dar oricum *amabilitatea adevărată trebuie să fie, în primul rând, o chestiune de caracter și apoi una de educație*.

Uite așa, prin aceste greșeli pe care oamenii din nefericire încep să le producă, armonia și liniștea sufletească începe ușor, ușor să dispară, dar rămânem cu gândul că *numai covoarele se nasc să fie călcate în picioare* nu și oamenii.